

Protestantse Kerk

Classis Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne

NIEUWSBRIEF

Veertigdagentijd 2024

Classispredikant
Ds. Marco Luijk
m.luijk@protestantsekerk.nl
06-52335285

Scriba
Simon Middelkamp
Apollostraat 17
5258 AR Berlicum
Tel. 06-20596459
classis-scriba-noord-brabant-limburg-reunion-wallonne@protestantsekerk.nl

Door deze Nieuwsbrief wil het Breed Moderamen van de classis Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne kerkenraden, predikanten, kerkelijk werkers en andere belangstellenden informeren over ontwikkelingen en activiteiten in en rondom de classis.

Stuurt u deze nieuwsbrief a.u.b. door naar alle kerkenraadsleden en ook naar anderen waarvan u denkt dat ze er belangstelling voor hebben.

Kijk ook op de website van de classis: <https://www.classisbrabantlimburg.nl/>

Meld u aan voor een melding bij nieuwe items op de website: [Inschrijven Maillijst – Classis Noord-Brabant - Limburg en Réunion Wallonne \(classisbrabantlimburg.nl\)](#)

In deze nieuwsbrief

- Door de woestijn naar vrijheid
- Hartverwarmende reactie op bekladden moskee in Heerlen
- Emotioneel afscheid van de kerk in Giessen-Rijswijk
- Professor dr. E. (Edward) van 't Slot inaugureert in Utrecht
- Roadshow classis

God leidt ons door de woestijn naar vrijheid

Het basisprincipe in de bijbel is terug te brengen tot de uitspraak van God in Exodus 20:

Toen sprak God deze woorden: 'Ik ben de HEER, uw God, die u uit Egypte, uit de slavernij, heeft bevrijd.'

De vrijheid waar hier over gesproken wordt, moet wel ingeoeft worden. Daartoe dient de reis door de woestijn. In de veertigdagen maken we die reis als het ware opnieuw. In de oude kerk werd daarom gevast. Jezelf onthouden van bepaalde zaken als alcohol, snoep, genot of bijvoorbeeld sigaretten of vlees, is een middel om je 'los' te maken van je gewoonten met als doel je te bezinnen op wat wezenlijk is voor een mens. Het is aardig dat deze oude traditie weer opgepakt wordt in onze tijd. Traditioneel start deze tijd op Aswoensdag. In sommige kerken, en zeker in katholieke kerken, kunnen gelovigen een askruisje op hun voorhoofd ontvangen. Dit is zeer symbolisch bedoeld. Ik noem een paar elementen. De as komt van de verbrande palmtakken die vorig jaar met Palmpasen gebruikt werden om de Heer toe te wuiven en 'Hosanna' te zingen. In lied 556 wordt het in de laatste regel verwoord:

'heden hosanna, morgen kruisig Hem!' De as is de as van boetedoening en brengt ons ons tekort te binnen. Bij het tekenen van het kruisje wordt doorgaans gezegd te memoreren: 'Stof zijt gij, en tot stof zult gij wederkeren' - het memento mori. Mens gedenk dat je sterfelijk bent.

Het is het begin van een reis om je te onthechten en te leren wat werkelijke vrijheid is. Vrijheid is niet doen en laten wat je kunt, vrijheid is bijbels gezien in staat gesteld worden je medemens en de schepping te dienen en zo tot je bestemming te komen. In Hosea 2 wordt dichtertlijk en liefdevol beschreven:

Daarom zal ik haar meelokken naar de woestijn en dan tot haar hart spreken. ¹⁷Daar zal ik haar wijngaarden aan haar teruggeven, het Achordal maak ik tot een poort van hoop. En zij zal mijn liefde beantwoorden als in de tijd van haar jeugd, als op de dag dat ze wegtrok uit Egypte.

God helpt ons vrij te worden van al wat ons bindt en het leven te vinden. Als een bruidegom fluistert Hij in ons hart.

De realiteit zien. De eenzaamheid.

Deze reis betekent dat we concreet op weg gaan. Wanneer je het vergelijkt met de uittocht, is het zaak eerst om ons heen te kijken wie er in deze tijd gebonden zijn en gevangen zitten. En waar we zelf gebonden zijn. In de januaribrief schreef ik over de toonaangevende econome Noreena Hertz en eenzaamheid. De moderne economie leidt in er in haar ogen toe dat mensen niet werkelijk vrij zijn, maar vastzitten in dwingende patronen. Ze noemt ook het excessieve gebruik van mobiele telefoons en social media. We zouden de vastentijd kunnen gebruiken om daar wat minder afhankelijk van te zijn en wat meer aandacht te hebben voor de mensen om ons heen.

Onze Veertigdagentijd zal concreet worden als we erkennen dat wij ook zelf vermoeid en onverschillig in gebondenheid en slavernij leven. Onze zielen zijn vervuild, net als de aarde, lucht en water. We zijn gedoopt en toch blijft het verlangen naar de vleespotten in Egypte, de veiligheid van de status quo, het oude vertrouwde waar we niet los van kunnen komen.

We kunnen ook naar de slachtoffers van de hyperglobalisering kijken, en zien hoeveel mensen geen bestaanszekerheid hebben in arme landen. In Exodus staat geschreven dat

God zag en het geroep van Zijn volk hoorde, en daarop afdaalde. Ook vandaag roepen veel onderdrukte broeders en zusters naar de hemel. Vraag jezelf af: horen we dat geroep? Raakt het ons? Zet het ons in beweging? Het zijn toch onze broeders en zusters?

Leven als vrij mens of als slaaf

We zijn dus onderweg, zoals Israël onderweg was, tegen wil en dank. Op weg naar het Koninkrijk. De vraag is of we werkelijk op weg willen gaan. Willen wij een nieuwe wereld? Ben ik bereid het vertrouwde achter me te laten? God is dezelfde gebleven en wil ons nog steeds bevrijden. De Veertigdagentijd is een seizoen van bekering en vrijheid. God wil geen onderdanen, maar zonen en dochters. In de woestijn kan onze vrijheid zich ontwikkelen, als we er steeds weer voor kiezen niet terug te vallen op onze slavernij.

Wachten

De Veertigdagentijd is op reis gaan. Maar misschien nog wel belangrijker is te beseffen dat het ook een tijd van verlangend wachten is of ergens al die nieuwe wereld daagt. We hebben het nodig om tot rust te komen in ons hectische bestaan, en dat is ons van harte gegund. Kom los van al die bezigheden, neem tijd, neem pauze, ga wandelen, en neem de tijd voor gebed en reflectie. Laat een mooie bijbeltekst op je inwerken en laat je erdoor in de ruimte zetten. Het gebed geeft nieuwe energie en maakt ons gevoeliger voor elkaar: in plaats van de ander als bedreiging te ervaren, zien we hen als metgezellen. Dan zal het verschrompelde en geïsoleerde hart weer tot leven komen. Dus, vertraag en pauzeer!

Jezus Christus is daarbij onze voorganger in zijn opgang naar Jeruzalem. Met Hem leren we hoe goed te leven, en van zijn genade en liefde mogen wij leven. Bij hem ervaren we geborgenheid. En vandaar worden we uitgezonden de wereld in.

Verbeteren van de samenleving

In deze tijd worden we uitgenodigd om met de ogen van Christus naar de wereld te kijken, en in beweging te komen. Ik nodig elke christelijke gemeenschap uit om dit te doen: momenten organiseren waarop leden hun levensstijl heroverwegen en onderzoeken of hun aanwezigheid in de samenleving bijdraagt aan de komst van het koninkrijk. Het maakt een verschil wat u doet voor de schepping en voor de mensen die door anderen niet worden gezien.

De moed om te hopen

We leven in een tijd van oorlogen en grote zorgen over de schepping. De Veertigdagentijd is bedoeld als een tijd van bekering, en bevrijding die ons hoop geeft op een nieuwe wereld. Hoop is iets anders dan optimisme. Optimisme verdampt bij tegenslag. Hoop is altijd hoop tegen beter weten in, en toch vertrouwen hebben op de goedheid in de schepping zoals God die bedoeld heeft. Hoop is een levensinstelling. Ik denk wel eens dat 'hoop' ook een werkwoord is.

Deze wereld is in barensood, dat is niet om te sterven, maar om te leven!

Ik wens u een gezegende veertigdagen- en lijdenstijd als opgang naar het feest van Pasen.

Mijn hartelijke groet, namens het Breed Moderamen van de Classis Noord-Brabant, Limburg en de Réunion Wallonne.

In Christus verbonden,

Ds. Marco Luijk

Classispredikant Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne
tel. 06 52 33 52 85

Hartverwarmende reactie op bekladden moskee in Heerlen

Heerlen – Haatzaaiende leuzen bij moskee Nour zorgden dinsdag 6 februari voor verdriet en angst binnen de Heerlense moslimgemeenschap. Gevolgd door veel steunbetuigingen. Iets verschrikkelijks dat tot iets positiefs heeft geleid, is drie dagen later de teneur.

Vertegenwoordigers van diverse geloofsgemeenschappen worden deze vrijdag gastvrij ontvangen bij de Heerlense moskee Nour. „Wij willen onze verontwaardiging en afschuw met u delen. Geen enkele reden kan zulke handelingen rechtvaardigen”, zegt dominee Joachim Stegink van de Protestantse Parkstadgemeente.

De woorden en bloemen vallen in goede aarde. Een steunbetuiging met een breed draagvlak.

Zie verder de classiswebsite <https://www.classisbrabantlimburg.nl/de-limburger-reactie-op-racistische-leuzen-op-heerlense-moskee-heerlen/>

Kijk ook op de website van de classis:
<https://www.classisbrabantlimburg.nl/>

Meld u aan voor een melding bij nieuwe items op de website:
[Inschrijven Maillijst – Classis Noord-Brabant - Limburg en Réunion Wallonne](#)

God gaat door. Ook als een kerk dichtgaat.

Emotioneel afscheid van de kerk in Giessen-Rijswijk

Een gevoel van weemoed, hoop en verwachting. Het is de rode draad in de dienst op 11 februari waarin de gereformeerde kerk van Giessen-Rijswijk buiten gebruik is gesteld. Een toch wel beladen dienst met als thema 'Geloven is opbreken'.

Immers, niet alleen het kerkgebouw wordt buiten gebruik gesteld, het is ook het einde van het zelfstandig voortbestaan van de gemeente. De dienst roept bij velen emoties op. Veel geslachten zijn lid van geweest van deze gemeente. Er liggen veel herinneringen. Bijna twee eeuwen lang is hier gedoopt, getrouwd, belijdenis gedaan en zijn geliefden herdacht. Na een zorgvuldig proces is gefuseerd met de zuster gemeente in Andel.

Terugloop van het ledental en het niet meer volledig kunnen bemensen van de kerkenraad waren de belangrijkste redenen om de zelfstandigheid op te geven. „Dat brengt teleurstelling en verdriet met zich mee”, zei dominee Bert van der Linden die met zijn collega Matthea Klaasse-Mesch de dienst leidde. „God gaat door, ook als een kerk dichtgaat.”

Naast geloven is het volgens hem ook goed om het gezond verstand te gebruiken. Hij legde een relatie met de reis die Abraham van God moest maken naar een voor hem onbekend land. Ouderling Herman Schreuders verwacht dat de fusie met Andel goed uitpakt. „We zijn van dezelfde lap gescheurd.”

Zie ook de classiswebsite <https://www.classisbrabantlimburg.nl/emotioneel-afschied-van-de-kerk-in-giessen-rijswijk/>

Professor dr. E. (Edward) van 't Slot inaugureert in Utrecht

Theologie begint bij verwondering. Theologen hebben “de schone taak om ook anderen – niet alleen het belang van ‘verwondering’ te laten inzien, maar hen tot verwondering te brengen, of in ieder geval hen tot verwondering uit te nodigen.”

Verwondering is overigens niet uniek voor de theologie als wetenschap. Elke vorm van wetenschap begint immers met verwondering: de verwondering over de complexiteit van de kosmos, over wiskundige volmaaktheid of over het menselijke gedrag. Wat wél uniek is voor de theologie, is dat theologen ook de zich verwonderende ziel als onderzoeksobject in ogenschouw nemen.

De leerstoel “Beroepsvorming en Spiritualiteit” die Van 't Slot aan de PThU bekleedt is geheel nieuw aan deze universiteit, die zich richt op de opleiding van predikanten in de Protestantse Kerk in Nederland. De praktische (na)scholing en beroepsvorming van predikanten vond en vindt grotendeels op het seminarium plaats (Hydepark in Doorn), maar heeft nu ook een heldere en zichtbare plaats in de PThU in de onderzoeksgroep rondom deze nieuwe leerstoel. Ongetwijfeld gaat deze herstructurering van de predikantsopleiding in de nabije toekomst vrucht afwerpen.

We wensen Edward van 't Slot van harte toe dat hij vreugde en vrucht zal vinden in het onderzoek en onderwijs dat hij nu als hoogleraar ter hand neemt.

De rede van prof. dr. E. van 't Slot is gratis te downloaden: [klik hier.](#)

Roadshow classis– uw persoonlijke ontmoeting met de classis

De classis wil graag in gesprek over het levendig houden van gemeenten en het zoeken naar de weg om een levendige gemeente te zijn en hoe de classis hierin haar bijdrage kan leveren. We bezoeken daartoe in 2024 alle 11 ringen met een Roadshow. Een wat populaire benaming voor ons bezoek waarin we als classis met de gemeenten in gesprek gaan op de ringen.

We zien diverse uitdagingen binnen de gemeenten die wij vanuit de classis willen ondersteunen. Steeds meer gemeenten krijgen te maken met een tekort aan ambtsdragers. Hoe kun je met teruglopende bestuurskracht toch voluit kerk zijn? Kerk zijn op je eigen dorp, in je eigen wijk en als zelfstandige gemeente? Bestuurlijk samenwerken kan helpen.

Andere uitdagingen liggen op het vlak van generaties; steeds meer gemeenten vragen zich af hoe het verder moet nu ze zien dat jongeren generaties niet zomaar meer naar de kerk komen.

Daar tegenover staan ook mooie positieve ontwikkelingen op het gebied van samenwerking, kerk naar buiten en in de samenleving en het onderlinge geloofsgesprek. Over dit soort uitdagingen, positieve ontwikkelingen en de manier waarop de classis kan ondersteunen gaat het gesprek waarvoor wij graag op bezoek komen voor een persoonlijke ontmoeting.

We beginnen om 18.00 uur met een maaltijd en sluiten rond 21.00 af. De belofte is dat je verzadigd naar huis gaat: voldaan door de maaltijd en vol hoop op kansen voor jouw gemeente. We plannen de bezoeken in 2024.

U kunt contact opnemen met de scriba of classispredikant voor een afspraak voor een bezoek aan uw ring.

Kijk ook op de website van de classis: <https://www.classisbrabantlimburg.nl/>

GELOOF

HOOP

LIEFDE